

Duše (*psyché, anima*)

Ve starém Řecku byla „duše“ chápána (zejména později pod Aristotelovým vlivem) jako to, co něčím pohybuje zevnitř (tedy nikoli vnějším působením, podnětem zvenčí). Pod silným vlivem zpředměťující pojmovosti původně řeckého typu však bylo toto chápání vlastně otupeno resp. podlomeno chápáním „duše“ jako zvláštního „předmětu“, „objektu“, byť „uvnitř“ jiného předmětu (objektu), totiž uvnitř nějakého „těla“. Tím však bylo určení toho, co je „vnitřní“ či „uvnitř“, zásadně omezeno na to, co je přístupné „zvnějšku“ (ale co je „uvnitř“ nějakého většího, rozlehlejšího „objektu“, z něhož může být vyděleno nebo jinak nabýt povahy samostatného „objektu“).

(Písek, 131207-1.)